

MISSIONSBLADET

Herrnhuts Brödramission nr 3 2025

*Gå ut i hela världen och gör
alla folk till lärjungar –
“Matt 28:19”*

Kära läsare,

Höstterminen är i full gång, och utanför fönstren gör kylan sig allt mer påmind. Men inne hos oss i Evangeliska Brödra- församlingen (EBF) är det varmt – både i gemenskapen och i hjärtat.

Våra verksamheter har kommit igång, och vi har fått nåden att möta nya människor som funnit vägen till oss. Det fyller oss med stor glädje.

Vi vill att varje människa som kommer till oss ska få uppleva varma, äkta möten – människor emellan och också möten med den uppståndne Jesus Kristus.

Genom bibelstudier, bön och gemenskap – gärna över en kopp kaffe och något gott till – vill vi skapa rum där tro och liv får växa.

Vi gläds också över att vår missionstidning har fått ett litet ansiktslyft! Vår förhoppning är att den, i sin nya form, ska spegla den värme, tro och det hopp som präglar vår gemenskap här i församlingen.

Daniel Källander

Samtidigt vill vi uttrycka vår djupa tacksamhet för allt stöd uttrycka missionen både här i Stockholm och i andra delar av världen. Missionen är och förblir en hjärtesak för oss, vi får aldrig släppa taget om det. Låt oss därför bära detta arbete tillsammans i bön, så att fler i vår stad får möta och erfara hans kärlek.

Vi ser också fram emot att starta ett arbete för unga vuxna (ca 18-30 år) i församlingen. Be gärna att Gud sänder rätt personer till oss. någon ung vuxen i Stockholm som längtar efter kristen gemenskap.

Kanske känner du någon eller kanske själv är i den åldern och vill vara med och bygga något nytt på Östermalm?

Tack för att du står med oss i bön!

Med varm hälsning,

Daniel Källander

Präst och verksamhetschef

Evangeliska Brödraförsamlingen

daniel.kallander@evangeliska.nu

Herrnuts Brödramission nr 3 2025

Ansvarig utgivare: Daniel Källander

Text och bilder: Daniel Källander
och Helena Ullhag

Herrnhuts Mission - En eld som aldrig släcktes **Kristi kärlek driver oss**

Herrnhut grundades 1722 som en fristad för böhmiska bröder. Under greve Zinzendorfs ledning växte en gemenskap fram som satte Jesus i centrum – med bön dygnet runt och en längtan att nå världen.

En Vision föds

Zinzendorf drömde om en kyrka där Jesus var viktigare än dogmer. Han såg varje människa som älskad av Gud och kallad att sprida evangeliet.

Bönens kraft

I Herrnhut bad man oavbrutet i över 100 år. Denna bön blev drivkraften bakom missionen – en eld som inte kunde släckas.

De första missionärerna

1732 sändes de första missionärerna till Grönland och Västindien. De var unga, fattiga – men brinnande av tro. Vissa var beredda att sälja sig själva som slavar för att nå slavbefolkningen.

Radikal hängivenhet

Herrnhutarna levde enkelt, reste långt och dog ofta unga. Men deras kärlek till Kristus och människor var starkare än rädslan.

Kärlek före dogm

Herrnhuts mission betonade relationen till Jesus mer än teologiska debatter. Evangeliet förmedlades genom kärlek, sång och tjänande.

Gemenskap & försoning

I Herrnhut levde människor från olika länder, språk och bakgrunder tillsammans. Försoning och enhet var centralt – en försmak av himmelriket.

Herrnhut idag

Idag finns Herrnhuts kyrka i över 40 länder. Den största finns i Tanzania med över 800 000 medlemmar. Rörelsen lever vidare – i bön, mission och gemenskap.

Evangeliska Brödraförsamlingen i Sverige

I Sverige finns Herrnhuts arv i Stockholm och Göteborg. Vi samlas till bön, undervisning och mission – med hjärtat i centrum.

Mission i praktiken

Vi stödjer projekt i Afrika och Europa . Genom volontärarbete, bistånd och evangelisation når vi människor med hopp.

Hur kan du vara med?

**Du kan be, ge, resa eller engagera dig lokalt. Alla behövs
– med sina gåvor, sin tid och sitt hjärta.**

Tack för att du är med och stöder oss

SWISH 123 379 62 08

Kontakt & resurser

Adress: EBF, Sibyllegatan 13, Entréplan,
114 42 Stockholm:

E-post: info@evangeliska.nu

daniel.kallander@evangeliska.nu

helena@evangeliska.nu

Hemsida: www.evangeliska.nu

EBF Sth BESÖKER EBF Gbg

Tågresa i majsolsglans – ett möte mellan församlingar.
En solig majdag rullade tåget från Stockholm mot Göteborg, med förväntan i kupén och samtal som redan började spira. I sällskapet fanns Daniel, Li, Seppo och Helena från Evangeliska Brödrarförsamlingen i Stockholm och Dena från Albanien, där båda församlingarna har ett gemensamt missionsarbete.

Väl framme i Göteborg möttes vi av värme – både i vädret och av gemenskapen hos EBF. Det blev ett meningsfullt besök med samtal om tro, samarbete och framtid.

Under en gemensam middag fördjupades relationerna och skratt blandades med insikter. På kvällen i väntan på att vi från EBF for mot hotellet så stannade vi nyfikna vid en hamburgerrestaurang utan äta något då vi var mätta. Där uppstod ett oväntat och vänligt samtal med poliser i yttre tjänst – ett möte som påminde oss om att mission ibland sker mitt i vardagen, där människor möts över gränser och roller. Vi fick berätta om vilka vi var.

Resan blev ett vackert exempel på hur tro, vänskap och samverkan kan växa – både på räls och i hjärtat.

👉 Gemensam mission 👈

EBF Sth & EBF Gbg

EBF i Stockholm och EBF i Göteborg har under flera år samarbetat i ett gemensamt missionsengagemang. Med gemensamma besök, samtal och bön växer relationen mellan våra församlingar – och i Albanien. Vi tror att mission inte bara handlar om att ge, utan om att gå tillsammans. Att lyssna, lära och tjäna sida vid sida.

Europas yngsta lutherska kyrka bedriver verksamhet på sex platser i Albanien. Vi stöder ungdomsarbetet med bidrag till ledarträning och barn- och ungdomsläger, pionjärarbete bland romer i Lëche samt bidrag till anställdas löner i Tirana.

I alla sex församlingar inom Brödrakyrkan i Albanien finns en vacker blandning av utmaningar och löften.

Ledarskapsutveckling ekonomisk stabilitet och ungdomars migration är fortfarande områden i Albanien som behöver hanteras, men vittnesbörden från kvinnor som stärkts genom workshops, barn som får undervisning i eftermiddagsprogram, nya projektidéer som tar form och medlemmar som troget tjänar är starka tecken på Guds pågående verk. Varje projekt, varje beslut och varje utåtriktad aktivitet påminner oss om att denna mission inte bärs fram av vår egen styrka, utan av Hans nåd och ledning.

Lezha i Albanien är arbetet bland romska familjer en av de mest inspirerande delarna av vår mission. Eftermiddagsprogrammet för barn har blivit det verkliga miraklet i Lezha. Det erbjuder inte bara utbildning och stöd, utan även glädje, en form av stabilitet och hopp inför framtiden. Parallellt med barnprogrammet pågår aktiviteter för kvinnor, där sociala teman som kvinnors egenmakt, självständighet och kvinnans roll i familj och samhälle utforskas. Mycket energi läggs på att hitta praktiska vägar för att hjälpa kvinnor att komma bort från tiggeri på gatan, en vana och kamp som länge påverkat den romska gemenskapen.

Med tro, kreativitet och uthållighet öppnar dessa initiativ nya vägar till värdighet och förvandling, samtidigt som ledarna fortsätter att leda med kärlek och hängivenhet.

Vidare berättar Prästen Dena -

En höjdpunkt under året var Sommarlägret 2025 *"Jesus, led oss", inspirerat av Johannes 15:5: "Jag är vinstocken, ni är grenarna"*.

Lägret samlade 75 deltagare – barn, ungdomar och vuxna, varav de flesta var kvinnor – till en tid av lovsång, gemenskap och andlig förnyelse. Vi blev särskilt välsignade av närvaron och stödet från 10 bröder och systrar från Göteborg, Sverige, vars glada tjänande och flexibilitet berikade varje del av programmet. De ledde bibelstudier, höll workshops och arbetade sida vid sida med albanska ledare, vilket gjorde att varje aktivitet svarade mot deltagarnas behov och förhoppningar. Lägret blev en stark erfarenhet av enhet i Kristus, som fördjupade tron och stärkte relationerna över generationerna.

Vi tackar Gud helhjärtat för Hans närvaro i varje steg av denna tjänst. Vi uttrycker också vår djupa tacksamhet till våra bröder och systrar utomlands, vars förböner, uppmuntran och generositet ständigt lyfter oss. Deras partnerskap påminner oss om att vi aldrig är ensamma. Tillsammans, genom Guds nåd, fortsätter vi att vandra vid våra församlingars sida – så att hopp kan planteras, tron vårdas och Herren, som troget leder oss in i framtiden, får äran.

EBF- Vår mission

Sydafrika

Understöd till generalsekreteraren för nationella ungdomsorganisationen i Sydafrikas Brödrakyrka, (The Moravian church of Southafrica).

Uganda - pionjärarbete

Finansiering av bygget av Ugandas första Brödrakyrka.

Lettland

Stöd till bönhuset i Riga, där gudstjänster hålls regelbundet med pastor Gundars Ceipe.

Missionsarbete i Sydafrika

Moravian Church of South Africa (MCSA) har över 250 församlingar. MCSA är aktiv i samhällsutveckling, ungdomsarbete, kvinnogrupper och ekumeniska samarbeten.

Samarbeten sker med internationella organisationer som Mission 21 och Evangeliska Brödraförsamlingen i Sverige, som fortsatt stödjer projekt i Sydafrika. Bilden ovan visar kyrkan som EBF bidragit till vilket är en stor glädje och tacksamhet hälsar Pastor David till vänster i bild.

Mitt engagemang i det ekumeniska uppdraget har intensifierats under de senaste månaderna. Jag är nu projektkoordinator för det ekumeniska ungdomsledarskapsprogrammet för medborgare i Western Cape i Sydafrika. Denna satsning fungerar som ett pilotprojekt. Vi har 33 ungdomsledare, koordinators och assistentmedarbetare i denna kohort för 2025 (juli till december 2025).

Dessa deltagare är aktiva inom ungdomsverksamhet i sina respektive kyrkor och har valts ut av 10 samfund för att delta i årets kohort. En andra kohort förväntas starta i mars 2026 och avslutas i augusti 2026.

Som tidigare nämnts är jag fortfarande aktivt involverad i den moraviska kyrkan i Sydafrikas ungdomsverksamhet, trots att jag inte längre innehar titeln som ordförande. Jag koordinerar för närvarande en Moravisk demokrati-pilgrimsresa mellan Sydafrika och Tyskland, ett utbytesprogram utformat för att främja demokratiska värderingar samt stödja tjänst och respekt för alla individer. Detta program pågick från september 2024 till oktober 2025. Jag är för närvarande engagerad i diskussioner med koordinatören från Tyskland för att fastställa nästa fas av utbytesprogrammet och utforska möjlig expansion av dess omfattning. I dagens ekonomiska klimat står Sydafrika inför en betydande arbetslöshetskris, med en arbetslöshetsnivå som svävar runt 60%. Denna kris har djupgående konsekvenser för individers liv och värdighet. Därför är jag i samtal med en organisation för att se hur vi som kyrka kan reagera på denna kris.

Jag vill framföra min uppriktiga tacksamhet för ert orubbliga stöd och era böner under denna utmanande tid. Er hjälp är avgörande för mina ansträngningar att åstadkomma positiv förändring och stärka unga människor att förverkliga sin fulla potential.

Er fortsatta kontakt genom vår bönkedja är ovärderlig. Bön ger oss styrka och tröst, med vetskap om att någon ber för mig. Än en gång vill jag uttrycka min djupaste tacksamhet.

Må Gud välsigna er rikligt!
David Daniels Sydafrika

Missionsarbete i Uganda

Två av våra pastorer tog examen med en kandidatexamen i teologi vid Uganda Baptistseminariet säger Pastor Julius Mobiru, ordförande för styrelse MCU. "Vi organiserar en insamlingsgudstjänst i november 2025 vid Buwooya Moravian-församlingen där ungdomarna kommer att auktionera hantverksprodukter, och alla intäkter kommer att gå till att köpa ett piano till kyrkan. Skolprojektet är fortfarande mycket eftertraktat. Varje termin ökar antalet elever, men klassrummen är fortfarande bristfälliga. -Vårt hopp för detta projekt ligger hos er, våra bröder och systrar i Stockholm, säger pastor Julius.

Om mig - Helena

Ny församlingsassistent

Jag har alltid haft människor i fokus. I hela mitt liv har jag verkat i olika roller där kontakt, samtal och relationer varit centrala – oavsett om det handlat om företagande, organisation, mäklare, körsång, barnledare i Kungsholmens församling eller tron. Det är i mötet med andra som jag trivs bäst, och jag drivs av viljan att få vara med i människors förändring.

För mig är min kristna tro inte bara något privat – det är en kraft som får ta plats i vardagen. Jag brinner för att skapa sammanhang där människor får växa, hitta riktning och känna sig sedda i ljuset av evangeliet. Herrnhuts mission har blivit en viktig inspiration i mitt liv och jag vill gärna vara med och föra den vidare.

Jag uppskattar förtroendet för min nya roll. Genom gamla och nya vänner, min fina familj och församlingen finner jag min trygghet och min glädje. Jag tycker om kontraster, att bo mitt i stan med puls och rörelse och tillvarata lugna stunder i skärgården nära havet och naturen. Där hämtar jag andan, tanken och tacksamheten.

Att få kombinera det kreativa med det kristna, det praktiska med det personliga – det är där jag känner mig hemma.

Ett oväntat tillfälle till kristen handling – eller bara enkel medmänsklighet?

I vår tid ser vi många demonstrationer där människor vill göra sina röster hörda. Den mötesfriheten är en god och viktig del av vår demokrati, ett uttryck för yttrande- och mötesfriheten.

Men ibland används demonstrationsrätten som plattform för hat, hot och våld – då har något gått förlorat. På nätet, till exempel på Youtube, kan man se otaliga demonstrationståg. Vissa är redliga, andra mer hetsiga. I de senare blir det ofta svårt för människor att mötas på ett värdigt sätt. Båda sidor är upprörda och vill överrösta varandra – istället för att verkligen lyssna.

Men det finns andra sätt att påverka världen omkring oss. Man behöver inte stå på barrikaderna för att förändra något. Ibland handlar det bara om att möta en annan människa med öppenhet.

Häromveckan skulle jag och min femåriga dotter Wilma ha en pappa-dag. Hon vaknade tidigt, sprudlande glad, och påminde mig om att vi skulle bada och sedan äta tillsammans – bara hon och jag.

Vi satte oss i bilen, glada och förväntansfulla. Jag sa till henne att jag hoppades vi skulle få bada länge och slippa olyckor i bassängen, som tidigare gånger. Men väl framme möttes vi av en besvikelse: äventyrsbadet var stängt för renovering. Jag hade inte kollat hemsidan, och fick nu försöka trösta en ledsen liten dotter.

Vi beslöt oss för att åka till det mindre Gottsundabadet istället – ett bad jag tidigare avfärdat som tråkigt. Men till min förvåning hade det fräschats upp, och Wilma brydde sig inte alls om att det inte blev äventyrsbadet. Hon ville bara bada! Jag insåg där och då hur lätt vi vuxna gör oss onödiga bekymmer.

Vi hoppade i poolen, och glädjen infann sig direkt. Där, bland plask och skratt, såg jag en annan pappa med ett barn i Wilmas ålder. Efter en stund tog jag mod till mig och hälsade. Han visade sig vara en mycket trevlig man från Kurdistan. Vi började prata om föräldraskap, resor, kultur och mat.

Efter att ha badet en stund köpte jag åt oss alla. Barnen drack saft, vi kaffe. Från att ha varit främlingar hade vi på kort tid blivit bekanta! barn fann varandra snabbt, som barn så naturligt gör.

Lärdomen? Det krävs ofta bara lite mod och nyfikenhet för att lära känna en ny människa. Ett enkelt "Hej" kan öppna dörrar som leder långt.

Ecce Homo – se människan. Det handlar om att våga se sin nästa och möta henne med kärlek.

Kära barn, låt oss inte älska med ord eller fraser, utan i handling och sanning." (1Joh 3:18)

Att visa intresse för en annan människa, att börja samtala, är en konkret handling av kärlek. Det är att leva ut evangeliet i vardagen.

Tillbaka till badhuset: efter vår fika bestämde jag och min nye vän att vi någon gång skulle äta på den kurdiska restaurangen i stan. Vad det leder till vet jag inte. Men får jag tillfälle att dela evangeliet med honom, så tar jag det. Samtidigt är han lika värdefull även om det aldrig blir så. För varje människa bär på något unikt – och vi kan alla lära oss något av varandra.

Vi människor bygger ofta murar och misstänker varandra. Men som kristna får vi lita på att Gud redan är verksam. Vi får gå i de gärningar han förberett för oss, och tro att Jesus är med – varje dag. Kanske möter du någon på badhuset, på ett kafé eller i biblioteket. Våga ta ett samtal. Oftast blir det både trevligt och givande. Och om det inte klickar den gången – gör ingenting! Du försökte, och det var gott. Prova igen nästa gång.

Jag går ibland till öppna förskolan med några av mina barn. Där hälsar man artigt på varandra, men det tar tid innan samtalen blir djupare. Ändå är det värdefullt att minnas namn, att se och bli sedd. När jag kommer en måndag och hälsar på Viktor och Anna, och de ler tillbaka – då händer något. Dessa små möten förändrar både oss, samhället och kyrkan. När vi som kristna möter våra medmänniskor med värme och nyfikenhet, då värmer vi också upp kyrkan – inifrån och ut. Församlingen är inte bara byggnaden. Den är levande och rörlig – för där vi är, där är Guds församling. Och kom ihåg: Du går inte ensam.

*Herren Jesus är med dig alla dagar,
intill tidens slut som han lovat (Matt 28:20)!*

Daniel Källander

Gemenskapens frånvaro

Alla människor kan säkert känna igen sig i känslorna av rädsla, missmod och oro. Av olika skäl kan en människa hamna där, kanske finns det sjukdom i familjen, en konflikt på arbetsplatsen, ekonomiskt obestånd – människors olika umbäranden är lika många som människorna själva, och mer därtill.

Ibland kan känslorna som kommer som en konsekvens av skälen göra att en människa finner det lättare att avskärma sig från olika sammanhang, vissa kanske undviker svårigheter i privatlivet genom att gräva ned sig i sina arbeten, andra kanske undviker människor överhuvudtaget genom att stanna kvar inom hemmets trygga väggar. Mycket kan helt enkelt bli lidande av vårt lidande.

I kyrkan kan detta märkas av tydligt när en regelbunden kyrkobesökare börjar falla av, personen som tidigare varit en sådan trofast besökare slutar helt enkelt att vara en del av församlingens fysiska gemenskap. Jag är en sådan person.

Det kan vara lätt att förpassa sig själv till självömkans mörka rum, men det är knappast något uppbyggligt, vare sig för den enskilde, eller församlingen.

Genom att göra sig otillgänglig berövas man på gemenskapen med människor, människor som många gånger kan vara mycket viktiga för att hitta vägen bort från förtvivlan. Men varför är det så?

I min egen erfarenhet har jag under perioder av avskärmande kunnat bryta detta när jag träffat vänner och anhöriga som själva har erfarenhet av liknande problem. Ibland kan hjälpen komma på ett oänt vis, i samtal med framför allt äldre och andligt erfarna syskon i Kristus. Och var finner jag dessa människor om inte i kyrkan?

Det är just under söndagens gudstjänster över hela vårt land där människor med vitt skilda bakgrunder och erfarenheter samlas för att tillbe, lovsjunga, och lyssna till förkunnelse utifrån Herrens ord. En rätt predikan, som tröstar, lär, varnar och förmanar oss är ofta en mycket god behandling för den utsatthet som alltför många kristna tycks vara drabbade av idag, nämligen avsaknaden av en kristen gemenskap. Om det vore så att predikan brister, lovsången känns ytlig och din egen tillbedjan känns ihålig så finns det en annan sak som är värd att reflektera över. Varje gång du ber Fader vår gör du inte detta ensam, utan miljarder andra människor stämmer in i denna bön, som Jesus själv lärt oss, världen över. Med det sagt vill jag ändå säga att det är inte målet för en kristen. Det viktigaste är att du hittar tillbaka till den kyrkliga gemenskapen.

Leonard Simson, Teologstuderande

Vad hände?

Det finns något oerhört viktigt i den kristna kyrkan värt att slå vakt om, och det är gemenskapen. Man kan gå ännu längre och tala om den kristna vänskapen. Men denna text berör inte den kristna gemenskapen eller vänskapen på ett allmänt sätt, utan är en personlig reflektion över vad jag under de år jag varit kristen har noterat i just denna unika gemenskapskultur. Jag blev kristen som 16-åring. Jag hade precis konfirmerat mig och på riktigt fått uppleva den Heliges inträde i mitt liv. Det ska sägas: Han bjöds inte in – Han kom in. Inte som en dröm eller ett blott önsketänkande, utan som en distinkt, ömsint, genuin och inbjudande närvaro som drabbade mig på ett oerhört tydligt, tryggt och förvånansvärt effektivt sätt. Det ena ledde till det andra.

Detta Gudsmöte under konfirmationslägret slog omkull mina föreställningar om verkligheten – och likaså mina drömmar och mål. "Hemskt religion" kanske någon tänker som läser dessa rader – pojken fick inte ens ha sina drömmar och mål i orubbat bo. Så kan man kanske tänka. Men jag kände det aldrig så. För om det nu var så att jag hade mött Gud, då var det ju helt fantastiskt. Det förändrade allt. Han (Gud) tycktes inte bara finnas, utan också ha gett sig till känna. Naturligtvis i historien och i uppenbarelsen – den allmänna såväl som den särskilda. Men nu hade han på ett konkret sätt gjort sig känd för mig, en alldeles vanlig ung kille. Där och då som ungdom, men – inser jag nu som vuxen – ständigt genom livet.

Jag blev en uttalad kristen teist inom loppet av en vecka. Jag började läsa Bibeln (minns att jag bara läste Folkbibeln på den tiden), vilket lade en god teologisk grund för mig. Sedan dess har den systematiska teologin kommit att betyda mycket, men det är ett annat spår som vi inte ska utveckla här.

Jag började också memorera bibelställen, något jag har glädje av nästan varje dag. Vid varje läsning hände något med mig och min relation till Herren. Jesus tittade fram var i Bibeln jag än rörde mig. I blodiga, litterärt snåriga gammaltestamentliga texter dök Jesus upp, och när jag läste (ut)manande ord av aposteln Paulus var Jesus även där. Det var som att hela Bibeln talade om och pekade på Jesus.

Jag insåg därför tidigt att Jesus inte var en parentes i kyrkan – inte någon man kan städa undan för att bli mer rumsren och inbjudande på den religiösa marknaden. Evangeliet är högst kontroversiellt för den naturliga människan.

Jag minns att jag skälvde på insidan och en rysning for genom kroppen när jag läste vissa bibelpassager som talade om Jesu makt och ära. Vittnesbördet om Gud, som visade sin kärlek till oss genom att sända sin egen Son att dö på ett kors i vårt ställe, kan för utomstående verka bisarrt – vilket jag kan förstå. Detta oerhörda kärlekens mysterium, som förändrade allt, är inte lättsmält men rymmer en oerhörd kraft. I Bibeln läser vi:

"Talet om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som räddas är det en Guds kraft." (1 Kor 1:18)

Daniel Källander

VÄLKOMMEN TILL OSS!

Sibyllegatan 13,
Entréplan.

Se programmet på
baksidan!

daniel.kallander@evangeliska.nu
helena@evangeliska.nu

EBF i Stockholm
är framsprungna ur
den herrnhutiska
väckelsen i Tyskland
och är en fristående
församling inom
Svenska Kyrkan.

Vill du få boktips?

Fråga Daniel eller Helena

Snart är det jul igen...

**Och då kommer en ny tidning ut
med nyheter inför det nya året.**

PROGRAM HÖST & VINTER

2025

Tis 11 nov kl 14 - **Afternoon Tea** med bibelstudium, Daniel Källander

Sön 16 nov kl 15 – **Gudstjänst**, Pontus Adefjord och Margareta Bengtsson

Ons 19 nov kl 17:30 - **Vid Bordet**, Daniel Källander

Ons 19 nov kl 19:30 – **Öl och Bibel**, Daniel Källander **Obs! Hotell Diplomat**

Tis 25 nov kl 14 - **Afternoon Tea** med bibelstudium, Daniel Källander

Sön 30 nov kl 15– **Nattvardsgudstjänst**, Daniel Källander och Margareta Bengtsson

Ons 3 dec kl 17:30 – **Vid Bordet**, Daniel Källander

Ons 3 dec kl 19:30 - **Öl och Bibel**, Daniel Källander **Obs! Hotell Diplomat**

Tis 9 dec kl 14 - **Afternoon Tea** med bibelstudium, Daniel Källander

Sön 14 dec kl 15 – **Gudstjänst**, Daniel Källander och Margareta Bengtsson

Ons 17 dec kl 17:30 – **Vid Bordet**, Daniel Källander

Ons 17 dec kl 19:30 – **Öl och Bibel**, Daniel Källander **Obs! Hotell Diplomat**

Sön 21 dec kl 15 – **Nattvardsgudstjänst**, Daniel Källander och Margareta Bengtsson

Ons 24 dec kl 9:00 – **Julaftonsotta**, Daniel Källander och Margareta Bengtsson

Ons 31 dec kl 17 – **Nyårsbön**, Daniel Källander

Välkommen!

Evangeliska Brödraförsamlingen
Sibyllegatan 13
114 42 Stockholm

info@evangeliska.nu
PlusGiro 51202-0
SWISH 123 379 62 08

www.evangeliska.nu